

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: De ord, som du mig lader høre

Citation: Brorson, Hans Adolph: "De ord, som du mig lader høre", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 26.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid60381.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 136.

☒ De ord, som du mig lader høre,
Dem kysser jeg i inderst hiertets grund,
At du, o store GUd! dit øre
Vil bøye til min arme bettelmund,
Jeg skal kun frit min vilkor sige frem,
Og al den hielp, jeg fattes, bære hiem.

☒ 2. Dit raad jeg da vil trøstig følge,
Og trine frit til naade-stolen ind,
Jeg vil den mindste trang ey dølgje
For dig, min GUd, som hænger i mit sind,
Endskiønt du selv tilforne veedst saa vel
Alt hvad jeg har behov til liv og siel.

☒ 3. Dog at min ringe talemaade
Dig, store Konge, ret befalde maa,
Saa giv mig dertil aand og naade,
At bønnen kand af gandske hierte gaae,
At jeg, som er kun aske, støv og jord,
Maa komme frem med himmel-skikket ord.

☒ 4. Men som din aand vil ikke tage
Din bolig der, hvor onskabs synder skee,
Saa kom, mit hierte at randsage
Og alle mine tanker giennemsee,
Og driv alt det du hader strax paa dør,
Som dig udi din virkning hindring giør.

* * * 27

☒ 5. Saa skal mit abba liflig klinge,
Naar du har selv mit hiertes harpe stemt,
Saa skal jeg GUd mit offer bringe,
Som ham kand være kiert og angenemt,
Naar du har samlet det forstrødde sind,
Og viet hiertet til din tempel ind.

☒ 6. Ved dig, GUds aand! jeg trøstig vover,
At bære frem til GUd min ringe bøn,
Min fader! giv mig hvad du lover,
At skenke mig udi din kiere søn,
Og lad det altid blive mig tilkiendt
Hvad JEsus med sin død mig har fortient.